

Las jornadas del congreso sirvieron de marco, además, para la realización de la asamblea de la SEHC en la que se nombró una nueva Junta Directiva, al tiempo que se fijó en Valladolid la sede del próximo congreso a celebrar en 1986. En suma, el III Congreso de la SEHC marcó la con-

solidación, no exenta de errores ciertamente, de un foro válido para la promoción de intercambios sugerentes en el dominio de la historia (y la filosofía) de la ciencia.

Andoni Ibarra

IV SEMINARIO DE HISTORIA DE LA FILOSOFÍA ESPAÑOLA

Organitzat pel Departamento de Historia de la Filosofía de la Universidad de Salamanca i per l'Institut de Ciències de la Educació de la mateixa Universitat, entre els dies 24 i 28 de setembre es va celebrar la quarta edició del Seminario de Historia de la Filosofía Española.

En aquestes pàgines ja s'ha parlat d'aquest seminari que se celebra cada dos anys a Salamanca. En aquest sentit, i com que les tres edicions anteriors han estat recollides en forma de llibre, no cal que entrem en moltes presentacions del seu caràcter general. Només diguem que el seminari es consolida cap a la seva finalitat principal, que no és altra que la de contribuir a la comunicació entre aquells que es dediquen als diversos aspectes de la història de la filosofia espanyola —potser per a nosaltres resultaria més còmode dir-ho tot en plural: històries de les filosofies espanyoles, és un dir—, deixant de banda, —i això no és poc important— caure en especulacions que interroguen per les dubtoses essències de les filosofies de les nacions, i prescindint, per tant, de les velles polèmiques del passat.

Aquest any, les activitats han tingut una secció principal dedicada a les filosofies hispanoamericanes. Les diverses ponències —entre d'altres de N.R. Orringer, J.L. Martínez-Gómez, A.M. Ro-

dríguez Cruz i W. J. Kilgore— han servit per mostrar la dispersió del tema, la necessitat d'enfocar-lo cap a una síntesi —encara que només sigui una abstracta idea de context— i l'elevat grau d'especialització que comporta cadascun dels seus continguts. Si més no, no s'ha de perdre de vista que el període a estudiar és molt ampli —comença amb la colonització espanyola d'Amèrica— i la diversitat de països no pot ser més gran.

Un altre apartat del seminari ha estat dedicat a la visió que es té de la filosofia espanyola a França i a Itàlia. Les ponències van córrer a càrrec d'Alain Guy i de Pietro Prini, respectivament. Pensant en una futura ampliació d'aquesta secció, que no deixa de tenir el seu interès, no estaria de més tenir present que la visió que es té de la filosofia espanyola des d'altres països es pot enfocar des d'una perspectiva molt menys optimista, de manera que l'anàlisi estarà molt més apropada a la realitat.

D'una altra secció, la dedicada a diverses qüestions de la filosofia espanyola actual, podem destacar tres ponències que són representatives de tres maneres d'aproximar-se a la història de la filosofia, si més no en aquest seminari: la de Miguel Cruz Hernández sobre Zubiri —un model del que pot ser una bona aportació de les vivències personals a l'estudi d'un determinat filòsof—, la de José Chamizo sobre l'estat actual de la filosofia del llenguatge a Espanya —un exemple de treball ben documentat i de síntesi— i la d'Alfredo San-

tos sobre García Bacca —tot un exponent, potser una advertència, dels estralls que podria arribar a fer un corrent filosòfic de tendència *garciabacciana*.

Dues ponències —les de Cirilo Flórez i Antonio Pintor-Ramos— es van dedicar als aspectes relatius als problemes i al mètode en la història de la filosofia. Al nostre entendre, seria interessant que aquesta secció no desaparegués en futurs seminaris, si bé tindria el seu interès mantenir-la amb uns mínims de concreció i d'adequació a l'àmbit general del seminari.

Finalment, i paral·lelament a les sessions, es va

organitzar una exposició bibliogràfica adient a la temàtica del seminari. Mentre esperem el llibre que recollirà les ponències d'aquest any i pensant ja en la celebració del proper seminari —que s'anuncia dedicat a les filosofies de les diferents nacions i regions espanyoles— ens podem congratular per la continuïtat d'aquestes trobades, que de la mà del professor Antonio Heredia orienten l'estudi de la filosofia a Espanya cap a una actitud intel·ligent i crítica.

Antoni Mora